

Cierpienia młodego Wertera, część 2.

1. O wyjeździe pisał 10 września, kolejny list wysłał dopiero 20 października. Dowiadujemy się, że w tym czasie podróżował do miasta, którego nazwy nie podaje. Rozpoczyna pracę w służbie dyplomatycznej. Jego pracodawca – poseł – jest jednak bardzo drobiazgowy i wymagający. Każe pisać według ustalonych reguł, co denerwuje Wertera obdarzonego przecież duszą artysty. Ukojenie znajduje w przyjaźni z hrabią C. i znajomości z panną B. – przypominającą Lottę.
2. 20 stycznia 1772 rok. Burza. Werter chroni się przed burzą w chłopskiej gospodzie i odczuwa potrzebę napisania do Lotty. I pisze. „Zabrakło drożdży, które poruszały me życie; znikł czar, który podtrzymywał mnie podczas głębokich nocy i rano budził mnie ze snu.” Pisze o tęsknocie i poczuciu bezsensu. List z 20 stycznia adresowany jest do Alberta, w którym odpowiada na informację o jego ślubie z Lottą. Życzy młodym szczęścia, ale wierzy, że Lotta kocha również i jego.
3. 15 marca. Werter doświadcza upokorzenia. Towarzystwo w domu hrabiego C. daje mu do zrozumienia, że nie jest osobą mile widzianą ze względu na niższy status społeczny. Werter to mieszczanin, towarzystwo to arystokracja.
4. 11 czerwca. Werter czuje się coraz gorzej. Chce być bliżej Lotty. Jedzie do miejscowości gdzie mieszkają małżonkowie. Lotta nie mieszka już u ojca, ale z Albertem. Werter chciałby doznać szczęścia jakie czuł przed rokiem, ale wszystko wygląda już inaczej.
5. Proboszcz umarł, a stare orzechy na wzgórzu wycięto. Bohaterem bardzo wstrząsa historia Henryka – szaleńca, którego spotyka. Mężczyzna był pisarzem u ojca Lotty, ale zakochał się w pannie, został wyrzucony z domu i zwariował. Werter widzi między sobą i Henrykiem spore podobieństwo.
6. Werter odwiedza Lottę. Ta gra mu jego ulubione melodię na fortepianie. Werter wybucha. Lotta mówi: „Werterze, pan jest bardzo chory, pańskie ulubione potrawy zbrzydły panu! Niech pan odejdzie, proszę, i niech się pan uspokoi.”
7. Spotkania z Lottą są bardzo bolesne. Kobieta ignoruje sygnały o tym, że Werterem kieruje nie tylko przyjaźń. Kolejna część powieści to komentarze fikcyjnego wydawcy, który porządkuje ostatnie dni Wertera. Atmosfera między przyjaciółmi gęstnieje. Albert wychodzi z pokoju podczas wizyt Wertera. Ten żyje z wyrzutami sumienia, że niszczy związek Alberta i Lotty. Albert w końcu prosi żonę o ograniczenie spotkań z Werterem, którego stan psychiczny graniczy już z obłędem.

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl

8. Werter chce popełnić samobójstwo. Píše w końcu list pożegnalny do Wilhelma – przyjaciela do którego adresowana jest większość listów. Tego samego dnia Lotta prosi by nie odwiedzał jej przed wigilią. Radzi mu wyjazd i poszukanie innego obiektu miłości. Do pokoju w czasie rozmowy wchodzi Albert. Chłodno wita Wertera. Wzburzony Werter wychodzi.

9. Dzień później nasz bohater pisze pożegnalny list do Lotty. Przekazuje przez ojca Lotty prezenty gwiazdkowe ukochanej. Lotta żałuje zerwania kontaktów z Werterem. Uświadamia sobie swoje uczucia do przyjaciela, który rozumie jej myśli.

10. Nagle w domu Lotty pojawia się Werter. Są sami. Czytają poezję Osjana, pełną rozpacz i rezygnacji. Płaczą. On przytula ją i całuje. Ona ucieka do pokoju obok. Poruszony Werter wraca do domu. Następnego dnia pisze przedostatni list do Lotty. Jest pewien, że kobieta go kocha i że na tamtym świecie będą mogli być razem. Każe słuzącemu pożyczyć pistolety od Alberta. Lotta ma złe przeczucie, ale nie potrafi ostrzec męża.

11. Po uporządkowaniu papierów, ubrany w niebieski frak i żółtą kamizelkę strzela do siebie. Chowają go na ukochanym wzgórzu. Wstrząśnięci Albert i Lotta nie mają siły wziąć udziału w pogrzebie.

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl